

GRADUA-MARE

(NAGYVÁRAD)

Dumineca 8 Juniu st. v.
20 Juniu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 43.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Români'a 2 galbeni.

Ion Câmpineanu.

— Discursu de receptiune la Academi'a romana. —

(Urmare.)

O împregiurare cu totul neașteptata a facutu ca generalul Kiseleff, guvernatorul rusu de atunci, să cunôsca pe Ioan Câmpineanu.

Orașenii ploiesceni și locuitorii satelor de prin prețuru, lipsiti de hrana și ne mai putendu duce numeroșele sarcini și biruri, potvedi și angarale, se resculase, pusese mân'a pe arme și campau de mai multe zile pe strade și pe maidanuri, ne mai voindu să recunôsca nici o autoritate. Amenințările și incurările cazacilor rusesci nu putuse să-i faca să reintre în limisce; începuse să radice șanțuri de așerare pe piat'a oborului. Curierii se succedau pe totu minutul între Bucuresci și Ploesci. Generalul guvernoru se gasiă în cea mai mare neodihna și nedumerire, căci nu-i conveniă Rusiei să se scie în lumea politica că Români nu erau mulțamiti de guvernul rusescu, acesta mai alesu într'unu momentu când cabinetul de Petersburg își da tôte silințele să faca pe Europa să cređa, că Români erau atât de fericiți, încât tôte aspirațiunile lor naționale se resumau în dorinț'a de a fi incorporati în imperiul țarului. Positiunea în care se allă generalul Kiseleff eră dificila, căci pe de o parte nu-i conveniă să inabușesca rescôl'a prin versare de sânge, și pe de alt'a nu putea să lase lucrurile să ie proporțiuni mari într'unu timpu, când lupt'a după malurile Vistulei facea să resune Europa de strigatul: Să traișca Polonia! și când victoriile lui Hlopinsky, lui Skrisnewsky și lui Dembinski siliau pe imperatul Nicolae să-si traga ostirile din Români'a ca să le întrebuinteze în contra Poloniei.

Dupa mai multe zile de iritațiune, generalul Kiseleff s'a hotaritu să cêra concursul miliției române. atunci batalionul comandatu de Câmpineanu a fost insarcinatu cu trist'a misiune de a restabili liniștea prin arme. Măiorul comandantu, lasându trup'a la o parte, întrându singuru în mijlocul poporului, a avutu nespus'a consolațiune de a potoli rescôl'a prin puterea cuvântului, făcându pe fia-care să se retraga fără a versă cea mai mica picatura de sânge românesc.

Câmpineanu eră totdeuna ascultatu de poporu, pentru că cuvintele sale erau pline de rațiune și de distincțiune; vorbiă din curățeni'a inimei și din puterea convincțiunilor.

Generalul i-a mulțamitu trimitându-i crucea sântului Vladimir.

Totu într'acele vremi generalul Kiseleff s'a adresatu la fratele celu mare al Câmpineanului oferindu-i minis-

terul cultelor, dîcându-i că de și cunoscea aversiunea ce avea de a servi sub unu guvernul străinu, dar credea, că oferindu-i unu serviciu cu totul fără amestec în politica, nu putea să se atinga întru nimicu credințele și convincțiunile sale. Dupa o convorbire, care a fost o profesiune de credință franca și leala din partea lui Constantin Câmpineanu, generalul rusu i-a strînsu mân'a dîcându-i: că-l stima pentru sentimentele sale, cu atât mai multu, cu cât de ar fi românu, nu ar eugetă altfel pentru țer'a lui.

Generalul Kiseleff avea inim'a și spritul deschisu sentimentelor celor mari. Când eră ambasadoru la Paris, pe la anul 1862, omu în etate de 80 de ani, Tuvennel, ministru trebilor din afara al lui Napoleon III dîcea, vorbindu despre dînsul, că nu cunoscea în lăta diplomați'a européna unu spiritu mai tineru prin sentimentele sale și mai accesibilu la ideile mari și generose.

Mai în urma maiorul Câmpineanu, dându dovedi de aptitudine politica și administrativa, a fost numitu directoru de ministeru: atunci carier'a militara a devenitu pentru dînsul numai nominala, și iéca-l aruncatu în vârtejul și în preocupățiunile luptelor politice.

La 1833, remasu singuru Câmpineanu prin mărtea fratelui seu Constantin, stapănu pe o avere din cele mai insemnate; stabilitu în Bucuresci, cas'a lui a devenitu locul de întâlnire al tuturor ômenilor de talentu. Și dîca prin poetu înțelegemu pe omul care are simțiul a ce este mare și frumosu, a cărui inima bate la ori-ce fapta nobila și patriotica, la ori ce eugetare înalta, și care respinge dela dînsul ori ce nu este demnu și curatu, putemu dîce, că el eră unu adevératu poetu. El nu numai că iubiă literatur'a și artele, dar simtă ca poetul și ca artistul. S'a pus în capul societății filarmonice, a înființiatu șcôl'a în care s'au formatu mai multi artisti dramatici români, și a devenitu fundatorul teatrului naționalu. Într'acestu ramu al literaturii, el vedea ceva mai multu de cât o șcôla de moravuri; pe lângă gloriificarea faptelor și caracterelor celor mari, eră pentru dînsul unu mijlocu de a da românismului unu avântu și de a deșteptă simțiul naționalu. Memori'a lui va fi neștersă în animile autorilor și artistilor nostri dramatici. Printr'ênsul români au pututu cunôsca pe Racine, pe Corneille, pe Molière și pe Alfieri.

Într'o lupta continua de mai multi ani în contra îndiferinței și a relei vointie, lesne de înțelesu, în contra teatrului naționalu, din partea unui guvernului care nu putea de cât să caute să placa străinului, și-a mistuitu o mare parte a averii sale.

Câmpineanu n'a scrisu nici o carte, dara a facutu

mai multu : a îndemnatu pe toti  omenii de talentu dintr' aceea epoca să scria. Acei cari l'au auzitu judec ndu o opera, seu d ndu consiliile sale judici se asupra unei scrieri, potu spune cât er  de desvoltatu intr'acelu omu gustul literaru  i artisticu.

Stenografi'a, cu totul necunoscuta pe atunci la noi, nu ne-a transmisu elocintele cuvinte rostite de d nsul in Obsc sc'a Adunare; dar acei cari l'au auzitu in Camer'a dela 1835 p na la 1839, ne potu spune, că el a inspiratu la o genera iune intréga sim imintele patriotice.

Humboldt, vorbindu de marele Arago,  icea, că descoperirile  i lucrările sale sciintifice erau mari  i numeroșe, dara c  mai mari  i mai numeroșe erau acele ce a pusu pe alii să faca prin consiliile  i prin indica iunile sale.

Intr'unu timpu, când in lumea nóstra rob'i'a  i clac'a erau considerate ca ni te drepturi naturale de cari usau, f ra a sim i consciin 'a lor c tusi de pu inu vatemata, el er  din micul numeru al celor ce deplor  nedreptatea care apes  doue clase f rte numeroșe ale  erei. Devenitu deplinu stap nu pe averea sa, a liberatu îndata mai multe sute de suflete din rob'i'a  i a desfiin iatu clac'a la mo i'a sa, improprietarindu pe locuitori. Vestitul lautaru Dumitrache, care supt unu altu ceru ar fi dobânditu unu renume european, acelu menestrelu al tuturor veseliiilor  i intrist rilor caselor boeresci, vior'a care a facutu mirarea lui Artot  i lui Liszt, povesti  chiar el cum devenise omu liberu : Boerul al cărui robu fusese, sim indu-l cu bani, i-a propusu să-i v nda libertatea pe o mia de galbeni, dara el neavându de c t trei sute, restul de  apte sute de galbeni l'a gasitu in generositatea colonelului Câmpineanu.  si plati  dator'i'a de recunoscin 'a c nt ndu la ori ce ocasiune, de ar fi fost la m s'a domnésca, c ntecul poporalu :

Aideti frati la Margineanu,
Se scapamu pe Câmpineanu !

La 1834 Câmpineanu fu alesu deputatu al jude ului Braila. Inr ndu in ob t sc'a Adunare, s'a gasitu alături cu fostul seu  efu de regimentu, cu vornicul Emanoil Baleanu,  i cu doi amici din copilăria cu Iancu Ruset  i cu Grigorie Cantacuzino, cu care in tineret e visase imbunata irea s rtei României; c te-si patru boeri  i fecori de boeri din cei mai considerati pentru spiritul lor cultivatu, pentru caracterul lor onorabilu  i independentu. Chiar dela cele d' nt iu  edint e s'a stabilitu intr'acesti buni Români o comunitate de idei  i de ac iune.

De  i boerii  erei fusese chemati, patru ani mai inainte, la 1830, in Adunarea estraordinara, să discute regulamentul organicu, dar o lege redig ta  i votata supt presiunea unei ocupa iuni armate  i supt pre edint'i'a consulului rusescu, pe când  er'a er  guvernata de unu generalu strainu, nu putea fi considerata de c t ca o opera impusa de straini.

Acesti patru barbati au pusu bas'a principiilor cari trebuiau să-i conduca la reformarea acelu regulamentu, caut ndu totu odata a se folosi de dispo i iunile cele bune cuprinse intr' nsul, pentru a dot   er'a cu  coli, a infiin ta comunicațiuni lesnic se intre centrurile de produc iune  i esportu cu centrurile de produc iune, a regula cursul gârlelor  i a le face plutitoare, a sili pe impiegatii administra iunii a se tin  in marginile atribu iunilor lor, a face justi 'a independenta de influin 'a guvernului  i de fluctua iunile politice, a pedepsi abuzurile  i prevarica iunile  i a obligă pe fia-care la paz'a legilor.

Pe aceste baze s'au unitu acesti patru barbati, form ndu unu grupu modestu  i nebagatu in sema la inceputu, dar pe l nga care au venitu de s'au adunatu

unul c te unul toti acei deputati cari doriau binele  i înaintarea  erei; in mai pu inu de doi ani acestu partidu devenise majoritatea camerei  i compt  in sinul seu pe doi din prelatii cei mai cuviosi  i mai  nve tati : pe Cesarie dela Buzeu  i pe Ilarion dela Arge u.  er'a intréga er  cu partidul Câmpineanu, partidu care prin tari'a convin iunilor  i prin curagiuul seu a lasatu urme ne terse din istori'a nóstra parlamentara.

Majoritatea acelei camere n'a lipsitu nici odata dela datorile sale, a censuratu cu scrupulositate actele guvernului, a cercetatu totdeuna f ra pregetu socotelele visteriei,  i pentru cheltuelile, ce gasi  facute f ra de a put  fi justificate prin voturile Adunării, seu prin legi speciale, obligă pe ministrii a le restitui tesaurului, impreuna cu acele deturnate dela destina iunea lor, impotrivindu-se necontentitu la cheltuieli nesocotite  i nefolositoare.

Strinse erau p'atunci haerile pungei statului !

Nu ne putemu opri de a av  unu mare respectu pentru barbati cari compunea adunarea condusa de Câmpineanu, când consider mu important'i'a legilor prelucrate  i votate de d ns'a,  i nu putemu să nu admir mu pe acei barbati  i să nu-i binecuv nt mu, când consider mu curagiuul  i devotamentul lor in fa a cu impregiurările din intru  i din afara.

Guvernul constrinsu in marginile legalit tii, a voitu să scape de asprul controlu al acelei camere prin intimidare; dar la oficiul seu mesagiuul prin care Domnul recomandă mitropolitului, ca pre edinte al camerei, să distruga spiritul resvratoru  i primejdiosu ce  icea că se introdusese in adunare  i să nu o lase să se conduca de ni te intriganti  i ambi iosi ca Ion Câmpineanu, Ion Ruset  i Grigorie Cantacuzino, Camera a respunsu print'r'o adresa prin care punea supt ochii Domnitorului incapacitatea  i neingrigirea ministrilor.

Dar er  in suspensu o cestiune mare, menita să aduca o adeverata furtuna politica  i o lupta cr ncena in ob t sc'a Adunare. Ac sta cestiune er  revisuirea regulamentului organicu, ceruta de guvernul rusescu, lucrare rezervata legislaturii celei noi, pentru care se pregatiau din vreme alegerile.

Consulul rusescu, interesatu a se admite modificările propuse de d nsul, se coborise  nsusi  i f ra nici o reserva in aren'a electorala, chiamă pe boeri  i pe proprietari, r nduri r nduri, acasa la el, la consulatu, i povetui  să  nl turu partidul naționalu, i amenin ta,  i le desemn   omenii ce trebuiau să tramita in Adunare ca s  placa puternicului protectoru.

Dela atitudinea  i dela voturile acelei Adunări er  să se scie, deca Românii ținu la dreptul lor  i deca s nt decisi să aiba o țera autonoma, seu deca abdicu in favorul strainului ?

Alegatorii au respunsu injunc iunilor consulatului, resping ndu candidaturile oficiale  i trimitt ndu in ob t sc'a Adunare pe barbati combatuti de consulu  i de guvern,  er'a se de teptase  i er  hotarita a-si aper  drepturile. Acea lupta glorio a, in care s'au distinsu Ion Câmpineanu, Ion Ruset  i Grigorie Cantacuzino, a insemnatu redeschiderea campaniei pentru redob ndirea drepturilor stramosiesci.

Me credu in dreptu, domnilor, a abus  de pacien 'a vóstra, când amintescu fapte pe cari tinerimea care ne incungiuira, trebuie să le aiba totdeuna vii in suvenirile ei, ca să d  memoriei acelor cari au aperatu cu at ta tari  drepturile acestei patrii, tributul de respectu  i de recunoscin 'a ce le detor mu  i ca să-i imite, când vr'odata strainul ar incerc  să se atinga de drepturile României.

In articolul 55 al regulamentului se  icea că ori ce actu seu hotarire a obic nuitei ob tesci Adunări  i a Domnului, ce aru fi in potriv'a tractatelor, seu a hat se-

rifurilor încheiate în favorul seu, trebuie să fie socotite fără de nici o putere și neființă*.

Consulul rusescu cerea să se adauge frasă „ori în potriv'a drepturilor curtii Suzerane și protectrice*.

La finele regulamentului se cerea o modificare și mai mare, ce-va care nu ar fi fost nimicu mai puțin de cât ștergerea autonomiei, căci de unde se dicea în regulamentul că:

„Adunarea va pute cu concursul Domnului să faca regulamentul schimbările și reformele ce trebuință va cere*.

Consulul cerea să se adauge acestui paragrafu unu altul cu cuprinderea următoare:

„Tóte acele mesuri séu schimbări cari aru fi urmatu în vremea ocupației acestui principatu de cătra ostirile imperației Rusiei, vor avé o putere de pravila și se vor cunoșce ca parte din énsusi trupul regulamentului*.

„Pe viitorime, ori ce schimbare Domnul ar voi să faca în regulamentul organicu, nu va pute să aiba locu, nici să se puie în lucrare de cât dupa inadinsu împunternicire a Înaltei Portii cu împreuna unire a Curtii Rusiei*.

În totu timpul discuțiilor provocate de aceste propuneri, Câmpineanu a statu la tribuna, aretându cu o elocință rara, că prin acésta modificare se ataca nu numai drepturile *ab antiquo* ale țerei, dar chiar și tractatele dintre Rusi'a și Port'a, și mai cu deosebire tractatul dela Adrianopole și hatșeriful datu cu ocaziunea investiturii prințelului Alesandru Ghica la 1834, precum și manifestul comitelui Witkenstein dela 1828, când a întratu cu trupele rusesci în țera, acte cari tóte recunosceau esistența politica a principatului și drepturile acestui statu.

Adunarea, petrunsa de puterea argumentelor aduse la tribuna, a respinsu cu o mare majoritate modificările cerute.

Unu asemenea actu nu putea să nu atraga asupra adunării fulgerele consulatului rusescu, care a și cerulu îndata printr'o nota cominatorie încetarea ori cărei discuțiuni ulterioare asupra regulamentului; iér peste câteva septemâni, țera a avutu durerea și umilint'a de a vedé pe agentul seu dela Constantinopole, pe logofetul Aristarchi, transformatu în capugiu al Portii, venindu și citindu dela tribun'a Adunării să intercaleze în regulamentul modificările cerute de consulul rusescu și invitându pe depuțati să iscalésca unu actu de caintă ad hoc pe care logofetul l'a depusu pe tribuna.

Atunci Câmpineanu, luându cuvântul, protestă cu energia în contra calcărilor ce se faceau drepturilor țerei. Cuvintele lui elocințe și atitudine sa demna și inspirata, umple de lacrimi ochii tuturor deputatilor și toti refusa de a iscali actul adusu de logofetul Aristarchi.

Astfel s'a închisu acea obștesca Adunare! Dintr'acelu momentu lupt'a nu mai putea fi urmata pe terémul parlamentar, ea eră transportata în afara și nu remasese alta speranță și alt'a de facutu, de cât de a luminá opiniunea Europei și a face ca puterile occidentale să cunoșca situațiunea țerei noastre, să le faca să se intereseze la viitorul României, puindu o stavila acțiunii omnipotente a Rusiei.

(Finea va urmá.)

Ion Ghica.

Â n i m ' a t a.

Anim'a ta copila

E ceriul blându, seninu;

Amorul teu intr'éns'a

E sórele divinu.

Primesce-me pe mine

Acolo 'n ceriul teu,

Se cautu în sântu-ti sóre,

Se ardu în focul seu!

Ion Tripa.

O n ó p t e d e v é r a.

— Reminiscinție. —

(Fine.)

Ca unu însetoșatu spre picurul de apa, așa se aplecă ea spre mine. Nu știu din mila séu ce, respunsei: Noi traimu fórté retrasi în unu suburbu. O casa mica în față a unei curtii cu flori și pomi, ne dá avantajul a fi vér'a în aeru curatu, la încântaminte de țera, iera ier'n'a în orașu, și cu distragerile lui schimbatóre. Niște ocupațiuni a industriei casnice, o studiere în mic'a colecțiune de cărți, și cetirea diuarelor ce ținu curentul literaturii, sânt remarcabilitățile unei vieți fericite.

Unu cascu somnuros nu spariă. Bunic'a se mișcă întrebându: „Ce tîmpu este Elena?“

— Spre miediu-de-nopte, bunica.

— Aprópe dara de ținta. Asta leganare cu tóta larm'a rótelor facu să dormu de minune. Haidu înca unu somnulettu de pripa!

Îndata și adormi ca mórtá.

— La ce gândesci? — me întrebă Elena.

— La multe...

— Așu vré să audu una din aceste...

— Am gânditu la întâlnirea noastră, la vorbirea și despărțirea ce are să urmeze.

Ea suspină.

— Așu vré, — dise mai târziu cu apesare, — așu vré să-ti vedu mic'a locuința, cărțile și florile, și apoi să potu vorbi cu dta despre ele, și despre tóte ce-mi unduléza în ánima.

Tacú unu secundu, apoi se sculá, scóse unu notitú elegantu, din el unu portretu miniaturu, predându-mi-l cu cuvintele:

— Suveniru pentru o nópte de véra!

Statu emoționata, nu aflam cuvântu, înse pare că nici ea nu așteptá, căci când me uitai ședea razimata și cu ochii închisi. Îmi fu draga obosel'a ei, putui contemplá în tóte linialmintele asta juna ce-mi procurase farmecul unei povesti.

Afara aerul deveni mai albastrú, șirul muntilor se gatase. Eram pe întinsul platou banaticu, când își aședá Elena peler'a dicéndu:

— Sântem îndata la stațiunea N. De asta óra tragem aici la un'a din prietenile bunicei, dupa trei zile plecámu mai departe. Dorescu deci a-ti spune acum adío!

Me sculai, și ea îmi întinse mânilé.

— Te cunoscú, — rosti ea c'unu glasu ce nu-l voiu mai uitá, — te cunoscú acum mai multu de unu anu. Stam totu cu bunic'a în gar'a dela T., când sosi unu trenu îndesatu de unu publicu veselú. Doi domni în vârste diferite se preumblara îndelungu pe peronul atragéndu-mi atențiunea prin vorb'a lor romána, și nesmintitu gândeam că ei aștepta pe óre cine. Nu me înșelái. Când ve ochira în cárdul damelor, ambii se grabira a ve urá bunu ajunsu! Întrebai pe unul din caletori despre dvóstre, îmi spuse că erati întréga famili'a și că acelu domnu mai tineru erá unu amicu a căruu sânelate atacata îl silesce a cautá ajutoru la una din báile Germâniei...

— Șandor! — disei de odata întrerupénd'o, — Șandor, mirele Pepitei ce murise! și mi-adusei aminte de tóte. Da! el a fost, atunci înca cu speranță a însănătoșării, și astadi este totu așa. Mi-se facu în gându acea

sosire, o tramu unu secundu cum a fost... Veđui ós-petii veseli... jos cei doi domni ce ne așteptau și dupa ei damele, adeca Elena și bunice'a ei.

A fost fugitiva aducerea aminte, inse destula pentru a recunósce, că nu eram în ratecire când cređui a mai fi veđutu odata pe Elena...

— Da! așa a fost, — ăise Elena, — și eu te-am recunoscutu îndata. Te rogu inse nu cere nume, fi generósă. Dta scii destulu, că-o fiintia creata pentru a trai iubindu în lume, va trece ca o flóre, va perí ca o umbra, neremânendu alta urma, ca petr'a mortuara cu singurul nume: Elena... Atata acum, și e destulu! Voiu recugetá la ele cu melancolia, și déca vor veni schitiate în vr'unu ăiuariu, voiu sarutá literele ca o salutare a unui sulletu indepartatu.

O clipa zacura mânilé nóstre un'a în alt'a, o clipa privii în acei ochi umbriti de gene tremuránde, apoi ea se întórse și deșteptá dam'a ce dormiá.

Ca o adevérata femeia aristocrata trecu bunice'a pe lângă noi, urmata de Elena, ce se incliná cu mân'a apesata pe inima.

Când se dedu signalul și locomotiv'a porni, me uitai spre gar'a iluminata, unde Elena ca din întempleré isi flutura maram'a, apoi și ea și noi plecaramu...

*

De atunci au trecutu ăile multe; bune și rele, ve-sele și triste...

M'am gânditu adese la acea Elena, am gânditu întrebându-me singura: este ea óre mai fericita ca odinóra?

Tacere a fost pe lângă mine, — nime nu mi-a respunsu, afara de susurul frunzelor ce se leganau în vântu...

Și erá óre acesta unu respunsu?

Oh! nu, nu, el erá pré tristu... pré duiosu.

Astfel și acum când decopiezu aceste reminiscintle, mi-aducu aminte de acea nópte de véra, de Elena, de fericirea ei, și apoi și de acelu Șandor al cărui amoru cătra Pepita se sigilá acum unu anu cu mórtea!

Și totul imi pare ca unu visu, ce-a trecutu făr' a lasá alt'a urma: ca bucuri'a și superarea lor...

Dreptu a avutu poetul când a cântatu: „Omul e o taina, viéti'a lui unu visu!”

Emilia Lungu.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandencux*. —

(Urmare.)

— Așu avé o parte a sumei perđute, — șopti ea; — dar cât de mica e sum'a acést'a! De unde se ieu restul? I voiu luá împrumutu, căci vreu să-mi ținu pânea, ca să-mi potu cresce fiic'a.

Nu erá în legatura cu ómeni de bani. Iér colegilor sei nici decát nu voiá să împartașésca secretul seu periculosu.

Ocupá locu și începú să scria epistola, dar numai decát se intrerupse.

I plesul prin minte unu nume, și la acesta ingrigirile ei se liniseira, și începú a sperá.

Dar acestu nume erá al unui omu saracu și nevétiatu, care se ocupá cu lucrul simplu de pescaritu.

Tóta averea lui consistá din o luntra și niște mregi vechi. Traiá numai din lucru, și din asta ținea soći'a sa bolnaviciósă și cei cinci prunci ai sei, dintre cari patru erau inca cu totul fineri.

Pentru ce a cugetatu dara Ismérie la pescariul Pierre Pique?

Pique avca unu fiu bravu, carele servise de mai

multi ani, și care — precum i se spuse — erá așteptatu acasa.

Tineru acesta a economisatu cam o mía de franci și vini acasa cu bucuri'a în concediu, unde aduse familiei sale banii cruțati.

Soći'a lui Pique, cu care Ismérie s'a întelnitu în ăiu'a precedentă, i povestí cu bucuri'a, că fiul ei a sositu.

Ismérie de multe ori se ingrigea cu amabilitate de femeia bolnava și de copiii ei.

Ea nici unu momentu nu se 'ndoii, că betránul pescariu și fiul lui își vor oferí cu placere banii vecinei lor.

— La acești ómeni simplii n'am să me temu de întrebări, nici de observațiuni malićiose, — cugetá intru sine Ismérie, și își incuía cuti'a. Le voiu ăice: am pațitu o nenorocire, ajutați-me a o îndreptá... Încetul cu încetul ve voiu platí capitalul și interesele, și recunoscintia mea va fi eterna. Eu i cunosc. Ei me vor ajutá.

Acești ideia o linisei puțintel. Ea credea, că Dumneđu i-a tramisú acestu cugetu, sarutá fruntea și frumosul peru blondu al copilitei sale.

— Joca-te, mitutic'a mea! — ăise, — dar бага de séma, nu sarí multu, ca nu cumva să tușesci iérasii! Acusi voiu veni, și-apoi vom invetiá dimpreuna bibli'a.

— Ce trebue să 'nvețámu astadi, maicuța?

— Celu mai frumosu esemplu al ascultării, ce gasimu în istoria: sacrificiul lui Avram, carele a fost gata a-si sacrificá propriul fiu, căci Dumneđu a ordonatu așa.

Copil'a docila, pe care mama sa o lasá singura cu bibli'a și cu jucariile sale, luá în o mână papuș'a în alt'a bibli'a, și ceti papușei istori'a bibliei.

Când Ismérie ajunse la cassa, în pragul aceleia întelni pe unu lucratoru al fabricei, care aducea o assignațiune.

Ismérie fu atinsa neplacutu prin vederea acestui omu, fára ca să fi sciutu pentru ce?

Abiá cu câteva minute mai nainte numele acestui omu i scapá de pe buze, și iéta acuma întelnesce pe énsusi acelu omu.

— Dta m'ai așteptatu, Iustin Reboux? — il întrebá rece.

— Da, dna, și fôrte m'am miratu negasindu-te la cassa, de óra-ce am trebuintia grabnica de bani.

— Me rogu de iertare, — gângavi femeia care se credea vinovata. M'am dusu pe unu momentu sus în odaia mea; fetit'a mea tușescé fôrte.

— Și acesta te neliníșcesce, nu-i așa? căci biét'a fetit'ia o singura. Tóte mamele sânt astfel. Vedi, femeilor le convine multu mai bine atare ocupațiune, pe lângă care potu remáné în ăiurul copiilor lor în odaia.

Ismérie ađi resunádu din cuvintele aceste glasul invidiei. Fára 'ndoiéla, déca și-ar perde locul, acestu omu ar fi cel d'ántáiu, carele și-l'ar reclamá. Dar cine scie, dóra și acuma se nisuesce a-l câștigá?!

Simțiea că privirea acestui omu periculosu o conturba, căci el pare a esaminá cu interesu tóte trasa-turile fećei sale.

— Trebue să traiescu, Reboux, — respunse Ismérie vivace și întrá în cassa.

Mân'a ei tremurá când voi să numere lui Reboux banenotele, și vedea că acela o scrutéza în continuu.

— Adi esti fôrte nervósă, dna Morin, — i ăise el în tonu esaminatoru.

— Nervósă!.. Ce cugeti? — ăise ea suprinsa și fricósă.

(Va urmá.)

Spelatorese in Afganistan.

S A X O N U

Calendarul septemănei.

Ziua sept.	st. n.		Numele sântilor și serbătorile.	Sorele		
	v.	n.		resare	apune	
Duminica	8	20	(†) Pogorirea Spirit. S.	4	3	7 57
Luni	9	21	(†) Par. Ciril.	4	3	7 57
Marti	10	22	† S. Mart. Timoteu	4	3	7 57
Mercuri	11	23	SS. A. Bartol și Varn.	4	3	7 57
Joi	12	24	Cuv. Par. Onufriu.	4	3	7 57
Vineri	13	25	Mra Achilina.	4	3	7 57
Sâmbeta	14	26	Profetul Eliseu.	4	4	7 56

Dela Beiusiu.

(Despre esamenul de maturitate, despartirea prodirectorului Krausz, serbarea de adio a studentilor.)

— 17 iunie.

De și am vedutu, că corespundintele dv. v'a raportatu despre unele evenimente de pe la noi, totusi dati-mi voi'a, dle redactoru, să vinu a cere și eu unu locușoru pe paginile acestei foi, spre a întregi acelu raportu.

Începu prin a corege o eröre de siguru de condeiu relativa la numărul tinerilor meniti pentru esamenul de maturitate. Însemnu dara că numărul acestora fu 24, din acestia 19 eșira maturi, 3 repașira și 2 nu fure admisi.

Dupa esamenul de maturitate, prodirectorul dl Godfried Krausz se rentörse la Oradea-mare, unde il petrecu și directorul gimnasiului d'aice dl Petru Mihutiü, ier dñii profesori il însoçira pâna la comun'a Pocola, unde se despartira de dñsul — dora pentru totdeuna, căci precum se dice, dl Krausz va fi pusu in pensiune.

A dõu'a ñi tinerii, cari eșira cu succesu la esamenul de maturitate se întrunira la o festivitate colegiala de despartire. Acest'a se ținu la unu punctu frumosu între colinele de vii, unde tinerii eșira dupa miediadi la 2 ore, în frunte cu dñii profesori și acompaniati de band'a junimei studiose, care pe cale cântã „Marșul lui Mihaiu” și „Deștepta-te Române!”

Ajunsi la locul destinatu, dupa o pauza scurta, junii și profesorii lor se aședara la o mēsa așternuta, și începü banchetul cu veselie și bucuria generala. Se rosțira mai multe toasturi, voiu aminti înse numai dõue: studintele Carol Erdei vorbi în numele colegilor sei și multiam dlor profesori pentru bun'a conducere și instrucțiune ce li-au facutu; în numele profesorilor i respunse dl Vas. Leșanu, poftindu tuturor succesu completu pe carier'a ce-si vor alege.

Erã miediul noptii când serbarea se încheiã. Atunci societatea porni câtra casa la lumin'a faclilor, ier band'a cântã: Asaltul Grivitei, Luarea Plevnei, Trecerea Dunarei și alte piese naționale.

La jumetate de cale cortegiul se oprì, 12 tineri formara unu cercu și începura să jõce „Hor'a”; dupa care apoi toti se rentörsera acasa, ducēndu fia-care cele mai dulci suveniru din viēt'a școlara.

I. P.

Femeile din Afganistan.

La ilustrațiunea din nrl presinte avemu numai puține să adaugemu, căci lumea nu pré cunõce femeile din Afganistan.

În părțile acele vechiul budhaisu mai cu totul a peritu, și mohamedanismul care i ocupã locul, dete și acolo femeii rolul ce-l are în celelalte părți ale lumii

mohamedane. La unele triburi înse esistu unele datine rare în orientu, ma femeile se bucura și de õresi-care emancipațiune. Pe acolo femeile nu lucrēza mai nimica; ma au și dreptul d'a face ele propunerile de casatoriã, unu ce nendatinatu la noi în Europa, ceea ce înse dõra nu s'ar respinge nici aice de câtra multe frumoșe...

În genere înse femeile sânt sclave. Ele îndeplinescu totu lucrul. Unul din aceste represinta și ilustrațiunea din numărul acesta.

I. H.

Biserica si scõla.

Pr. SSa Ioan Mețianu, episcopul diecesei Arad, dupa Rusali va începe ierasi să faca visitațiune canonicã prin dieces'a sa, cautându bisericile și școlile ce au așã mare necesitate de spriginu și indemn.

Archidieces'a Bucovinei. SSa dl Arcadie Cũpercoviciu, pãn'acuma consiliaru la consistoriul din Cernauti, cu titlul de archimandritu onoraru, a fost numitu archimandritu diecesanu și directoru al consistoriului de acolo.

Congresul bisericescu sãrbescu în anul acesta nu se va întruni. Motivul principalu al neconvocãrii este, că pãn'acuma nu s'a subșternutu ministeriului nici unu actu al congresului trecut. Caus'a acesteia se pare a fi, că comitetul congresualu din Carlovitfu nu considerã legala numirea de administratoru patriarhal a episcopului Anghelicu, și prin urmare nu voiesce să aiba nici o afacere oficiala cu dñsul.

Dieces'a rom. cat. a Orãdii-mari va serba la 27 l. c. cu mare pompa iubileul de 100 de ani a înfiintãrii catedralei sale. Cu ocaziunea acēsta va veni la Oradea ãnsusi arhiepiscopul-cardinalu Haynald, ca să celebreze la actul serbatorescu. Dupa serviciul divin va urmã unu banchetu în reședintia episcopesca, sēr'a orașul se va ilumina.

C e e n o u ?

Maj. Sa regin'a a mersu în 15 l. c., cu suita numeroșã, la Feldaffing în Bavaria, unde va petrece timpu îndelungatu. Principele Leopold și soçi'a sa archiduces'a Gizella facura înca în ñiu'a acea visita reginei, care asemene va veni la München spre a-si vedē nepotul.

Moștenitorul de tronul Rndolf, precum se depeșēza din Praga, a primitu la 17 l. c. în Hradșin deputațiunea universitãtii din Budapesta, care i-a predatu splendid'a diploma de doctoru onoraru.

Dela curtea romãna. Domnul și Dõmn'a și principele de Wied au întrunitu la prãndiu, la palatul Cotroceni, în ñiu'a de duminica, 1/13 iuniu, pe marchisul de l'Aubespine-Sully insarcinatu de afaceri al principelui de Monaco cu marchis'a de l'Aubespine-Sully, pe ministrul afacerilor straine, pe prefectul poliției cu dõmn'a, pe br. de Ward, membru al societãtii etnografice de Paris, pe br. de Dungern, șambelanul principelui de Wied, pe dl V. Alecsandrescu-Urechia, membru al academiēi romãne și alte notabilitãti. Domnul purtã, cu acēsta ocaziune, insemnele ordinului A. S. principelui de Monaco. — Dõmn'a a daruitu prin dl Urechia dlui de Rosny, președintele instituțiunii etnografice din Paris o frumoșã a sa fotografia cu subsemnatur'a autografica. — Domnul și Dõmn'a, dimpreuna cu principele de Wied plecara marti la Sinaia, spre a se stabili pentru mai multu timpu acolo.

Diet'a ținu ședintia din urma meritoriala la 15 l. c. în care deputatul Irãnyi adresã ministrului-președinte o interpelațiune în caus'a miseriei din părțile de sus ale Ungariei. În ședintiele ce se vor mai ținé, se vor îndeplini unele formalitãti, apoi diet'a se va prorogã pâna la tõmna, în septembrie.

Sciri personale. Pr. *SSa Mihaiu Pavel*, episcopul diecesei Orădiu-mari, a sositu mercuri s'er'a din Holod la reședinț'a sa din Oradea-mare. — *Di V. Babes*, la 15 l. c. a plecatu din Budapesta la Timișoara, de acolo se duse la Foen, de unde va veni la Arad și se va duce la Capalnașu. — *Di D. Bratianu*, venindu dela Paris, a sositu la 12 l. c. la Viena, și a avutu o conferinț'a de două ore cu br. Haymerle, și apoi s'a întorsu la Bucuresci. — *Di Balaceanu*, ministrul plenipotențiaru al României, a sositu la Viena în septemân'a trecuta. — *Contele Hoyos*, tramisu extraordinaru al Austro-Ungariei la Bucuresci, va fi numitu ambasadoru la Constantinopol. — *Br. Edelsheim-Gyulay* și suit'a sa a plecatu din Oradea la Arad, de unde aveau să meargă la Timișor'a. — *Di dr. Stefan Popu*, medicu în Nasedu, a fost alesu protomedicu în comitatul Fagarașu. — *Di Ioan Turcea* s'a alesu pretoru pentru cercul Branului în comitatul Fagarașului. — *Di Augustin Popu*, făcându censur'a de avocat la Muresiu-Oșorheiu, și-a deschisu cancelari'a la Lapușul-ungurescu.

Adunarea senatului Sfultianu s'a ținutu la Blasău în zilele dela 7—10 iunie sub președinț'a In. Pr. SSale mitrop. dr. Ioan Vancea. Sum'a de 68 mii fl., lasata de testatoru în 1867, s'a urcatu deja la 300,000 fl. Venitul pe anul 1880/1 s'a preliminaru cu 17,981 fl., din care se vor da stipendii în suma de 4080 fl.; ca ajutoru pentru preotesele veduve s'a votatu 1600 fl.; pentru 3 biserici 150 fl., bibliotecei seminarului archidieceșanu 60 fl., ca premie pentru studentii diligenti 60 fl., lefile profesorilor s'a îmbunetațitu cu 1100 fl.; se mai votara și alte ajutøre. Restul venitului se va adauge la fondu.

Convocare. Adunarea cercuala a despartemântului VII-le al Asociațiunii transilvane se conchiama prin acest'a pe duminica în 11 iuliu st. n. a anului curinte demineti'a la 10 ore în comun'a montana *Bucium*, la care avemu onorea a invita pe toti membrii acestui despartemântu, și pe toti cei ce se interesăza de cultur'a naționala. În numele comitetului cercualu. Abrudu în 10 iunie 1880. *A. Filipu*, directoru. *Ioan Ternaveanu*, secretaru.

Femei în ministeriul de finanțe. Decisiunea ministrului de finanțe, ca la comptabilitatea de creditu a ministeriului numitu, în locu de ampioiati să se aplica femeia la numerarea cupônelor, se va traduce în realitate la 1 iulie. Din caus'a acest'a, comptabilitatea de creditu din etagiul al treile se va mută în parteru. Numerul femeilor aplicate de ocamdata s'a ficsatu la 12, care numeru mai târziu pôte că se va spori.

La Orayita o societate de diletanti români a jucat de curându două piese: „Dupa resboiu“ și „Drumul de feru“. Diletantele dn'a Blanca Novacu, dșorele Maria Avramescu, Ana Ardritișoi, și Ema Bojica, precum și diletantii dnii G. Bogdanu, Ioan Popa, Petru Corcanu, Ioan Paleu și Emil Stretcov, și-au jucat bine rolurile.

Sciri scurte. *Alergarile de tòmna la Bucuresei* se vor face la 28 și 29 septembrie, și vor dură două zile; în diu'a prima cu 5 premie, în a două a cu 4. — *La Bucuresci* se așteptă septemân'a acest'a să sosēșca tramisul extraordinaru al Portugaliei, cu misiune speciala pe lângă Domnitorul. — *Studentii universitari din Bucuresci* au luat inițiativ'a ca studentii din Bucuresci să se întâlneșca cu cei dela Iasi în septembrie viitoru la Focșani și să serbatorēșca acolo o infrațire; studentii din Iasi au aderatu la acēsta propunere. — *Comitatul Biharia* ținu în septemân'a trecuta congregațiune, români luara parte numai în numeru micu, dar se spera că la adunarea din septembrie vor veni mai multi, căci atunci se va alege pretoru la Belu. — *Omladina serba* este conchiamața pe 18 aug. de către junimea universitara din Viena și Grațiu. — *In contra diuarelor de*

luni și culegatorii de litere din Praga au îndreptatu o rugare către editorii diuarelor de acolo. — *Tragerca loteriei în 16 iunie*: Praga: 47, 36, 64, 40, 69; Lemberg: 3, 64, 67, 29, 57.

Necrológe. *Iosif Popovicu*, avocat, asesoru consistorialu, deputatu sinodalu în Arad, și deputatu la congresul din Sibiu, a încetatu din viēța la 15 l. c., în etate de 36 ani, lasându în doliu pe soț'a sa Emilia nasc. Popescu și pe fiica sa Aurora.

Cronic'a lunei.

Conferinț'a la Berlin. La 16 l. c. s'a deschis la Berlin conferinț'a puterilor mari, care va avē să deslege unele întrebări nedeslegate de congresul din Berlin. În special acēsta conferinț'a se va ocupă de cestiunea regulării granitiei între Turci'a și Greci'a.

Unu carușu președinte al republicei. Unde? Fiesce că în America. Înse nici acolo nu este încă, ci numai pôte să fie. Convențiunea naționala adunata la Chicago l'a alesu candidatu la președinț'a statelor unite. El, J. A. Garfield, s'a nascutu la 1831. A fost unu simplu muncitoru, apoi carușu, apoi luntrașu pe apele statelor din New-York și din Pensilvani'a. La 1849 făcū esamenele universitare, la 1856 eră profesoru de limbi, mai apoi directoru al unui institutu până la 1861. Colonelu al voluntarilor în armat'a federala, la 1862 ajunse generalu de brigada, luă parte la mai multe batalii regulate și fu laudatu. La 1863 isi dadū demisiunea. Înca din 1862 el represintă statul Ohio la congresu, și la 1879 fu tramisu de acelasi statu ca senatoru în Washington.

Principele Bulgariei ca pețitoru. S'a scrisu mai de multe ori prin diuare, — că tinerul principe al Bulgariei va luă de soț'a o fiica a principelui bogatu din Russi'a Iusupof, și iēta acuma de nou s'a ivitu în diuare unu altu planu de insuraciune al lui. Acestu planu se aduce în legatura cu caletori'a principelui la Belgrad. Se diče, adeca cumca dēnsul n'ar merge la Belgrad numai pentru ochii frumoși ai principelui Milan, ci mai ales pentru că soț'a acestuia are la sine tocmai pe cumnat'a sa. Dșor'a Keszko, sor'a principesei Natalia, nu numai e forțe bogata, dar totu-odata și forțe frumoșă. Așă dara ușor se pôte, că principele Alesandru se va rentörce acasa ca mire.

Dare de sēma

despre venitele și spesele balului tinerimei române ținutu în Budapesta în 24 febr. 1880 st. n.

(Urmare.)

XXIX. Din Stēpreusiu prin dl colect. Mih. Sturza: Dd. Ioan Petrusiu 1 fl., Weiss Sándor 1 fl., Czárán Géza 1 fl., Czárán Tivadar 1 fl., ifj. Czárán János 1 fl., Czárán Gyula 1 fl., Avram Ursuliu 1 fl., Mihaiu Sturza 2 fl. Sum'a: 9 fl.

XXX. Din Zelau prin dl colect. Ioan Nichita: Dd. dr. Ioan Nichita 3 fl., Ioan Maniu 2 fl. Sum'a: 5 fl.

XXXI. Din Zernesti prin dl colect. Nicolau Penciu: Dd. Nicolau Garoiu adv. 2 fl., Ioan Gogonea 1 fl., Ioan Leonte Pușcariu 50 cr. Ioane Ratiu 1 fl., Nicolae Popu 80 cr., Stanciu Garoiu 50 cr., Ioan Molnár 50 cr., Nic. Groza 40 cr., Nicolau Penciu ca colect. 2 fl. 30 cr. Sum'a: 9 fl.

(Va urmá.)

Numerul viitoru al foi nōstre, din caus'a serbatorilor, va aparē duminica la 15/27 iunie.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru:

IOSIF VULCANU.

A conservă frumuseții a tinereții

pana la adancile be-
tranetie

e problem'a de viața
a fia-carei

femei.

Asta atârna de cea mai
ingrigita cultivare a pe-
litiiei. Conservarea curata
si delicata a acesteia,
intretinerea ei in finetia
si freschetia, — stîpirea
petelor, a rosietiei, a pis-
truelor si a tuturor peta-
rilor pelitiiei, precum mai
ales nimicirea repentina
si durabila a cretielelor,

se pôte efeptuî deosebitu prin escelent'a si atat de suprin-
dietorea in efectu

RAVISSANTE

(du dr. Lejosse à Paris,)

unicul nesticiosu preservativu pentru cultivarea pelitiiei,
esaminatu oficialminte. Celu mai pretiosu secretu de toaleta
al damelor elegante din Paris, Londra, Viena si Budapesta,
conservarea freschetiei din tinereții si la betranetie: s'a pro-
batu prin mi de esemplo că bunu, de aceea, că primu-mij-
locu de infrumsetiare, nu pôte sê lipsesca de pe mēs'a de
toaleta a nici unei dame.

Pretiu unei sticle originale mari fl. 2.50) cu indrumare de
Pretiu unei sticle originale mici fl. 1.50) intrebuintiare.

**În mare și în micu se afla de vëndiare în
calitate originala si se pôte comandă prin epis-
tola în principalul magazinu centralu în Bu-
dapesta városházter 9 sz. în parfumeri'a
FRIDERICEI SVAR CZ.**

De intrebuintiatu in ville.

Aparate pentru apa de soda. de la Paris de Dr. Fevre, beu-
tora recoritore ce se pôte pregati usoru si recomandata de medici
de cate

2 4 6 10 mesele
7 — 10.— 14.50 17.— fl.

la acést'a sod'a cea mai buna de 2¹/₂ pundi si Wein-
stein 2 fl. Corfe arangiata pentru bucate 12, 18, 21 fl.
Masive de inghiatiatu cu recepte 7.50—19 fl. Incalditore
repedi practice de vinu-arsu dupa sist. Rechaud Lang
2. 75—3. 50 fl. Masina de fertu cafea confort care se
pôte regulá, pragitoru de cafea 4.20, 4.80, 5.75. Cal-
catoru de rufe pentru carbuni 3.50—4.50 Tairu pentru
untu si casu cu acoperitoru de sticla 1, 1.80—7 fl., cu
lespede marmore 4 fl. 6.75. In contra muscelor, aco-
peritoru de mancaru din sirma 40, 50, 70, 90 cr. 1 fl.
fescicu in contra ventului 1.75—4 fl. Aparatu de salata 55 cr. —
2.70. Tinctori de otietu si oleiu 1.80, 2.50, 8 fl. Astupatoru de
sticla Amer. 1.40. Bule hidraulica 1 fl. Cepu ce se pôte incuia cu
cheia 1.—1.80. Nouu tragatoru de astupasiu patentu 1.50. Lacu
Wischin pentru podele de odaia, o cutia de mijlocu 90 cr. Negréla
Jetoline pentru marcarea hainelor albe 1 fl. Monograme mari dupa
modna 1.20, 1.60. Politura chimica pentru mobile 85 cr. unéla de
lipire pentru sticla si porcellan, care nici in focu nici in apa nu
se desface 85 cr, prindetoru automatu de sioreci 70 cr.—1.60.
Stropitoru de gradiue 10, 14, 17, 24 fl. Rouratoru de flori 40 cr.—1.50.
Pentru mame. Sticla noua automata pentu laptare 1.20. Mar-
gele de dinti englese recunoscutu 3 fl. Carutia de copii ce se pôte
intrebuintia in liberu cu acoperitoru 10.80—14 fl.

Pentru fumatori: Masina de taiatu tutunu cu róta manalóre
18 fl. Cutia ce tine tutunul gilavu 3.50—4.50. Curatitoru de tiev.
cu abure 1.80. Pipa venatu de Strassburg ce se trage uscatu 1—1.50.
Tassa de bagau 1.—1.25. Tinetóre de aprindiele cu mucu 85
cr.—1.30. Masina automata de cigarete cu tinetóre de tutunu 2
fl. Butelia resaríténa Narguil pentru fumatu 2.80—8 fl.

La comande alatarea pretiu curentu illustratu : (2—4)

Teodor Kertész,

Budapesta, Dorottya utca 1.

Indispensabili

articoli de economía

din adeveratu argintu britanicu

se afla de vëndiare cu **a patr'a parte** a pre-
tiului de fabrica, anume:

	pân'acuma	acuma
6 escelente cutite de mēsa, cu adeveratu ta- isiu englezescu	fl. 9.—	fl. 2.25
6 furectie de cele mai fine, din o bucata	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de mēncatu, massive	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de cafea	fl. 3.—	fl. 75
6 rasle, cea mai buna calitate	fl. 6.—	fl. 1.50
1 lingura de scosu sup'a, cea mai buna ca- litate, massiva	fl. 4.—	fl. 1.—
1 lingura de scosu laptele, cea mai buna calitate, massiva	fl. 2.—	fl.—.50
6 tasse de cele mai fine englese Victoria	fl. 2.—	fl.—.50
2 fesnice frumoșe pentru mēsa sēu pianu	fl. 4.—	fl. 1.—

**Tôte cele 40 de bucăti comandate de odata
(in locu de fl. 41.60) numai cu 9 fl. 70 cr.
dimpreuna cu impachetarea.**

Mai departe se afla de vëndiare:

	pân'acuma	acuma
6 cutite de desertu, cu taisiu englezescu	fl. 8.—	fl. 2.—
6 furchitie de desertu, din o bucata	fl. 5.60	fl. 1.40
6 cutite pré frumosiele, pentru copii	fl. 8.—	fl. 2.—
6 furectie	fl. 5.60	fl. 2.—
6 lingure de mēncatu	fl. 5.60	fl. 1.40
1 oglinda de toileta, supriindietoru frumoșa, de întorsu	fl. 6.—	fl. 1.50
1 pré frumoșa cutia de zaharu sēu de untu	fl. 6.—	fl. 1.50

pân'acuma acuma

1 pré frumosu clopotielu de mēsa, cu sunetu argintiu	fl. 4.—	fl. 1.—
2 frumoșe si mari fesnice de salon	fl. 8.—	fl. 2.—
2 fesnice girandole, cu 4 bratie	fl. 36.—	fl. 9.—
2 " " " "	fl. 44.—	fl. 11.—
6 frumosiele tinetóre de ou	fl. 6.—	fl. 1.50
6 tinetóre de ou si mai frumoșe, cu tassa, in o bucata	fl. 11.20	fl. 2.80
1 frumoșa cutia de tutunu	fl. 2.—	fl.—.50
1 tinetóre de aprindietóre (chibrituri)	fl. 3.20	fl.—.80
1 stracuratoru de theia	fl. 1.20	fl.—.30
1 preseratoru de zaharu	fl.—	fl.—.80
1 preseratoru de piperu	fl.—	fl.—.40
1 fesnicu pentru trimeau de nópte	fl. 2.—	fl.—.50
1 sararitia	fl. 2.40	fl.—.60
1 lingura de legume (zarzavaturi)	fl. 2.40	fl.—.60
1 pravu curatitoru, câte unu globurelu	fl.—	fl.—.10

Articuli anuciati de mai multi negustori din Viena
sub titlu de argintu britanicu, sânt numai niste imitatiuni
re eserte si mai multu niste jucarii pentru copii, cari in
timpu scurtu devinu negre sēu galbene.

Spre a probá, cá anuciul nostru nu se basēza pe ama-
gire, iēta ne obligámu in publicitate, cá dēca obiectele n'aru
placē cuiuva, in timpu de optu dile sē le reprimu si sē re-
tramitemu banii. Acela dara, care voiesce sē-si cumpere
pe banii sei marfe bune si solide, iēr nu rele si de nen-
trebuintiatu, sē se adreseze **numai de-a dreptul** la magazinul
fabriciei intrunite a articolilor de argintu britanicu:

Egyesült Britania-Ezüstárúk Gyári raktárába,

BUDAPESTA, Bazar HARIS. nr. 17, Róndeau.

INTRARE: Városházter 9. si Koronaherczegutca 8.

Comandele prin epistole se efectuescu prin
ntorcerea poștei punctual si cu consciintia.

(Pretiu de transportu pentru greutate de 5 chile 33 cr.)